

ser, herunder om *færdselsretten* langs vandløb og om *myn-dighedernes adgang* til fremmed ejendom.

I kapitel 13 og 14 (§§ 71–74) findes de generelle bestem-melser om *ekspropriation* og *erstatninger* samt regler om landvæsensretternes adgang til at behandle økonomiske spørgsmål i øvrigt.

Kapitel 15 og 16 (§§ 75–84) indeholder generelle bestem-melser om bl.a. *påbud* og *forbud* efter loven, afgørelse i vandløbssager samt regler om klage.

Loven er på disse punkter udbygget i overensstemmelse med *tilsvarende regler i miljøbeskyttelsesloven*.

I kapitel 17 (§§ 85–89) findes straffe-, ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser.

Der er med loven tilstræbt en *sproglig modernisering* og *forenkling* i forhold til den hidtil gældende vandløbslov fra 1949. Loven er opbygget som en *rammelov* og indeholder derfor en række bestemmelser hvorefter miljøministeren kan eller skal fastsætte nærmere regler.

Hovedsigtet med loven er at tilvejebringe et bedre grundlag for, at *vandløbenes benyttelse* kan ske *på grundlag af den planlægning*, der fastlægger målsætningen for det enkelte vandløb eller vandløbssystem og dermed give en hensigtsmæssig administrativ ramme for afbalanceringen af de forskellige interesser af såvel offentlig som erhvervsmæs-sig karakter, som knytter sig til vandløbene.

Formålsbestemmelsen i § 1 tilkendegiver, at loven skal bidrage til at sikre *vandløbenes evne til afledning af vand*, og i overensstemmelse med hovedsigtet med forslaget, at admi-nistrationen af loven sker under hensyntagen til den plan-lagte målsætning for vandløbene. Det er hermed understre-get, at der ved fastsættelse og gennemførelse af foranstalt-ninger efter loven skal ske en afvejning af de til det enkelte vandløb eller vandløbssystem knyttede interesser af såvel erhvervsmæssig som offentlig karakter, herunder jordbrugs-mæssige, fiskerimæssige, rekreative og andre miljømæssige samt de kulturhistoriske interesser.